

Ο Μητροπολίτης Κερκύρας στη γενέτειρά του

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Το διήμερο 3 και 4 Δεκεμβρίου ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Κερκύρας](#), Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος βρέθηκε στην γενέτειρά του στον [Βόλο](#), προκειμένου να τελέσει το σαρανταήμερο [μνημόσυνο](#) του εφημερίου του χωριού του, π. Σταματίου Σταθαράκου.

Κατόπιν ευγενικής παράκλησης του Σεβασμιωτάτου **Μητροπολίτη Δημητριάδος** και Αλμυρού κ. Ιγνατίου, το Σάββατο εσπέρας χοροστάτησε και ομίλησε στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίας Βαρβάρας Νέας Ιωνίας Βόλου, όπου παρέστησαν πολλοί εφημέριοι των γειτονικών ενοριών, οι Βουλευτές Μαγνησίας κ. **Αθανάσιος Λιούπης**, κ. **Χρήστος Μπουκώρος**, κ. **Κωνσταντίνος Μαραβέγιας**, καθώς και εκπρόσωποι του Δήμου Βόλου και λοιπών φορέων.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στο μαρτύριο της [**Αγίας Βαρβάρας**](#), το οποίο έχει να μας προσφέρει την δυνατότητα να αναστοχαστούμε την θέση μας μέσα στην Εκκλησία του Χριστού, αλλά και τη στάση μας έναντι της σύγχρονης πραγματικότητας της κοινωνίας μας.

Δύο πράγματα επισήμανε ο Σεβασμιώτατος από το μαρτύριο της αγίας Βαρβάρας. Το πρώτον, η γενναιότητα με την οποία αντιμετώπισε το μαρτύριο της η Αγία, παρά το γεγονός ότι ανήκε στο ασθενές φύλο. Και το δεύτερο, η ανάγκη της ομολογίας στη σημερινή μεταβαλλόμενη εποχή, έναντι της πίστεως και του προσώπου του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Στο ίδιο σημείο συναντώνται και οι έτεροι δύο συνεορταζόμενοι Άγιοι, ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός και ο άγιος Σεραφείμ Επίσκοπος Νεοχωρίου.

Σήμερα **Κυριακή 1 Λουκά**, ο Σεβασμιώτατος λειτούργησε στον Ιερό Ναό του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου Αφετών Πηλίου, όπου και τέλεσε στον κατάμεστο Ιερό Ναό του αιμνήστου εφημερίου, ο οποίος υπηρέτησε την ενορία με **απλότητα, πίστη** στο Θεό και καθαρότητα βίου. Ο σεβασμιώτατος συνδέθηκε πνευματικά με τον π. Σταμάτιο από τη νεαρή του ηλικία.

Στην ομιλία του κατά την Θεία Λειτουργία, ο Σεβασμιώτατος έλαβε αφορμή από την Ευαγγελική περικοπή της συγκύπτουσας γυναίκας, και αφού ανέλυσε δι'ολίγων την παραβολή υπογράμμισε τρία σημεία.

Αρχικά την **υποκρισία** του αρχισυναγώγου, την οποία συνέδεσε με την εποχή μας, η οποία βρίθει υποκρισίας και ψεύδους.

Δεύτερον, την φράση του Κυρίου μας, ότι την συγκύπτουσα «ἦν ἔδησεν ὁ σατανᾶς», ότι η **ασθένεια** δηλαδή δεν είναι υπόθεσις η οποία απορρέει από τον Θεό, αλλά είναι υπόθεση την οποία διαχειρίζεται ο Διάβολος μετά την πτώση του ανθρώπου ο οποίος προσεταιρίστηκε τον Σατανά και ανεκόπη από τον Θεό.

Οι πάσης φύσεως ασθένειες, από τις παλαιότερες εποχές μέχρι και σήμερα, όσο κι αν προσπάθησε η επιστήμη να τις θεραπεύσει δεν το κατόρθωσε, διότι μόνο ο ιατρός των ψυχών και των σωμάτων μας, έχει την δυνατότητα της απαλλαγής

μας. Πρωτίστως από την ψυχική ασθένεια, και στη συνέχεια από την σωματική.

Όσο ο άνθρωπος επιμένει στην **αμαρτία** τόσο ο διάβολος θα βάζει τα εμπόδια και τις παγίδες στη ζωή του Ανθρώπου. Ούτε η επιστήμη, ούτε ο πολιτισμός, ούτε οι ανακαλύψεις μπόρεσαν να αναχαιτίσουν την δύναμη και την επιρροή της αμαρτίας στον άνθρωπο.

Τρίτο σημείο είναι ότι ο Κύριος μας στον Ναό συνήνητησε την συγκύπτουσα προσευχομένη και ακούοντας τον Λόγον του Θεού. Δεν την εμπόδισε ούτε ο **Πόνος της ασθενείας**, ούτε οποιαδήποτε άλλη δυσκολία. Εκεί λοιπόν μέσα στον Ναό, λαμβάνει την θεραπεία της.

Και σήμερα, όσο και αν θέλησαν να τονίσουν την μη αναγκαιότητα της παρουσίας μας στο Ναό στην πρόσφατη δοκιμασία που πέρασε όλη η ανθρωπότητα, είναι ξεκάθαρο πως ότι επιτυγχάνεται μέσα στο Ναό δεν μπορεί να επιτευχθεί στη λεγόμενη κατ'οίκον εκκλησία. Διότι στο Ναό συλλογικά ενεργείται η Χάρις του Θεού στο σώμα της Εκκλησίας μας. « Εν τω Ναώ εστώτες της Δόξης σου, εν ουρανώ εστάναι νομίζομεν».

Ο καθένας μέσα στο Ναό μπορεί να αισθανθεί την ανάγκη της νοεράς εσωτερικής άθλησης. Άλλος ίσως αισθανθεί την κατάνυξη , η οποία τον οδηγεί στη μετάνοια και άλλος μπορεί να πλημμυρίσει την εσωτερική του ύπαρξη από την Αγάπη για τον Θεό και τον συνάνθρωπο. Ποικίλα τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος και της Χάριτος του Θεού. Ας κρατήσει ο καθένας, αυτό το οποίο θα του αποστείλει ο ίδιος ο Θεός στη ζωή του, καθώς θα μετέχει στο ποτήριο της ζωής και της Αθανασίας.

Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε συναισθηματικά στην παρουσία του σ' αυτό τον Ιερό Ναό, όπου μεγάλωσε και ανδρώθηκε πνευματικά, καθώς και στα παλαιότερα και νεότερα πρόσωπα, είτε συγγενικά είτε φιλικά. Ιδιαίτερα όμως έκανε μνεία στο πρόσωπο του αειμνήστου πατρός Σταματίου αλλά και στον κατά σάρκα υιό του, ο οποίος έπειτα από είκοσι μέρες τον ακολούθησε στον Ουρανό.

Ευχήθηκε σε όλους Καλά Χριστούγεννα και Καλή αντάμωση στην γενέτειρα του.

